

udskiftes i årets løb, hvad der var klart *imod* lovens bestemmelser om, at de studerendes repræsentanter skulle vælges *for 1 år ad gangen*. Hyppig udskiftning af en styrelses medlemmer gjorde enhver beslutning langsommelig og besværlig, og adgangen til udskiftning gav uklarhed og usikkerhed om ansvarets placering og stred mod det repræsentative system, som dansk demokrati byggede på.

Ministerens synspunkter fik klar tilslutning fra regeringspartiernes ordførere (*Knud Bro* (KF), *Merete Bjørn Hanssen* (V) og *Samuelson* (RV)). De måtte alle afvise forslaget på baggrund af den ordlyd, styrelsesloven havde fået efter behandlingen i folketinget, og de klare bemærkninger, et flertal af udvalget (KF, V og RV) havde tiltrådt i betænkningen.

Orla Møller (S) ville fremdeles ikke lægge skjul på, at hans parti var utilfreds med den gældende styrelseslov, men dens gyldighed kunne naturligvis ikke anfægtes. Hensigten med lovforslaget var at få skabt de bedst mulige betingelser for styrelseslovens ikrafttræden. Herfor var en forhandling mellem ministeren og de studerende af flere grunde nødvendig.

Morten Lange (SF) bemærkede, at begge de forslagsstillende partier havde stemt imod de paragraffer i styrelsesloven, hvis indhold nu var til debat. Studenterrådet — som under behandlingen af forslaget til styrelseslov var udtaget af lovforslaget — var en levende realitet med mange års erfaring i den opgave at deltage i styrelsen som repræsentation for de studerendes interesser. Man havde nu lavet et nyt demokratisk sæt regler for universiteterne uden at tage hensyn hertil og uden at sørge for den nødvendige forudgående udbygning i den demokratiske opbygning.

Kjer Rasmussen (VS) fandt ingen anledning til at deltage i juristier omkring tolkningen af styrelseslovens bestemmelser. Han henviste til et af VS i foråret fremsat forslag til fuldstændig ændring af lovens bestemmelser. Efter hans mening havde studenterrådet ret i sin tolkning af loven. Det foreliggende lovforslag var ikke særlig heldigt.

Hanne Reintoft (DK) understregede studenternes ret til at organisere sig. Den gældende lov gav ministeren diktatoriske beføjelser til at bestemme mod studenternes ønsker, og det foreliggende lovforslag forandrede intet heri. Hun stillede følgende *forslag om motiveret dagsorden*:

„Idet folketinget bemyndiger undervisningsministeren til ved den i lov om universiteternes styrelse § 11, stk. 1, omtalte fastsættelse af regler om valg af medlemmer til poster i universitetsorganerne at se bort fra de i den pågældende udvalgsbetænkning indeholdte retningslinier for valgmåden,

opfordrer tinget ministeren til at udforme de nævnte regler således, at der for hvert enkelt universitet tages hensyn til det pågældende studenterråds forslag til valg måde.